

Savetodavna komisija za ljudska prava

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Priština, KOSOVO

ODLUKA

Datum usvajanja: 7. maj 2008. godine

Slučaj br. 09/07

Slobodan DRAGOJEVIĆ

protiv

UNMIK

Sednica Savetodavne komisije za ljudska prava od 7. maja 2008. godine u prisustvu sledećih članova:
G-din Marek NOVICKI, Predsedavajući član
G-din Pol LEMENS

G-din Džon RAJAN, Izvršni službenik

Nakon što je razmotrila zahtev koji je podneo Slobodan DRAGOJEVIĆ, shodno članu 1.2 uredbe UNMIK-a br. 2008/12 od 23. marta 2006. godine o uspostavljanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon rasprave komisija je donela sledeću odluku:

I. ČINJENICE

1. Podnosilac žalbe tvrdi da je imao stanarsko pravo nad stanom koji se nalazi u Uroševcu, Kosovo, kao i da je kupio taj stan dana 16. marta 1999. godine. On živi u Kraljevu u Srbiji kao interno raseljeno lice (IRL) pošto je morao da napusti Kosovo tokom konflikta. Žalilac je saznao da je stan zauzet od strane "N.N." lica kad je on napustio Kosovo.

2. Pokrenuo je postupak za ponovno uzimanje u posed svoje imovine kod Direkcije za stambena i imovinska pitanja (HPD) / Komisije za stambene i imovinske sporove (HPCC) dana 16. oktobra 2001. godine.

HPCC je 18. juna 2005. godine donela odluku u kojoj je odbila zahtev žalioaca po osnovu da žalilac nije podneo valjane dokumentovane dokaze putem kojih dokazuje da je ikada bio u posedu imovine ili dokaze o imovinskom pravu koji daju pravo za uzimanje u posed.

3. Žalilac je podneo zahtev za ponovno razmatranje te odluke dana 30. januara 2006. godine tvrdeći da je podneo sve relevantne dokaze u vezi sa svojim imovinskim pravom u trenutku registracije svog zahteva.

Dana 11. decembra 2006. godine HPCC je izdao drugu odluku u kojoj je odbacio zahtev sa tvrdnjom da direkcija nije mogla da provreri ugovor o kupovini i ugovor u zakupu koje je žalilac podneo kao dokaze. Overena kopije te odluke označena je datumom 26. mart 2007. godine.

II. ŽALBE

4. Žalilac tvrdi da postupak i nepovoljne odluke donete od strane HPD/HPCC u ovom slučaju predstavljaju kršenje Evropske konvencije o ljudskim pravima (EHCR), a posebno prava na pravično suđenje shodno članu 6 § 1, prava na poštovanje privatnog i porodičnog života shodno članu 8, prava na efikasan pravni lek shodno članu 13, kao i prava na mirno uživanje u imovini shodno članu 1 protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

5. Zahtev je podnet dana 18. oktobra 2007. godine i istog dana je registrovan.

6. Komisija je o ovom slučaju obavestila i SPGS-a 7. februara 2008. godine dajući mu mogućnost da daje komentare u ime UNMIK-a u vezi sa dopustivošću i vrednošću shodno članu 11.3 uredbe UNMIK-a br. 2006/12 i pravilu br. 30 poslovnika o radu komisije. SPGS nije iskoristio tu mogućnost.

IV. ZAKON

7. Pre razmatranja slučaja i njegove vrednosti komisija mora da odluči da li da prihvati slučaj, uzimajući u obzir kriterijume za prihvatanje koji su utvrđeni članovima 1, 2 i 3 uredbe UNMIK-a br. 2006/12.

8. Što se tiče žalbi, shodno članu 6 § 1 EHCR, komisija napominje da se one odnose na postupak pred HPCC-om. Garancije navedene u pomenutoj odredbi primenjuju se samo na postupke pred "tribunalom" u smislu člana 6 § 1 EHCR. Stoga se postavlja pitanje da li se HPCC može smatrati "tribunalom" na koji se odnose garancije iz člana 6 § 1. Ako je odgovor na to pitanje pozitivan, onda će žalba koju je podneo žalilac moći da bude razmatrana. Ako je odgovor na dato pitanje negativan, onda se postavlja još jedno pitanje, naime da li odluke HPCC-a podležu naknadnoj kontroli od strane nekog sudskog tela koje ima punu nadležnost i pruža garancije iz člana 6 § 1 (vidi Evropski sud za ljudska prava, 10 februar 1983. godine, Alber i Le Kompt protiv Belgije, sudska publikacija, serija A, br. 58, § 29).

Žalba shodno članu 6 § 1 samim tim izaziva zakonska pitanja i činjenično utvrđivanje istih treba da zavisi od ispitivanja vrednosti žalbe.

9. Žalbe shodno članovima 8 i 13 EHCR i članu 1 protokola br.1 podjednako izazivaju zakonska pitanja i činjenično utvrđivanje istih treba da zavisi od ispitivanja vrednosti žalbe.

10. Komisija stoga zaključuje da žalba nije izričito neosnovana u smislu značenja člana 3.3 uredbe UNMIK-a br. 2006/12. Komisija ne vidi bilo koji drugi razlog zbog kojeg bi žalbu proglasila neprihvatljivom.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija je jednoglasno,

PROGLASILA ŽALBU PRIHVATLJIVOM.

Džon RAJAN
Izvršni službenik

Marek NOVICKI
Predsedavajući član